

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 12. júna 2008*

Vo veci C-458/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Regeringsrätten (Švédsko) z 9. novembra 2006 a doručený Súdnemu dvoru 16. novembra 2006, ktorý súvisí s konaním:

Skatteverket

proti

Gourmet Classic Ltd,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), E. Juhász, J. Malenovský a T. von Danwitz,

* Jazyk konania: švédčina.

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— belgická vláda, v zastúpení: A. Hubert, splnomocnená zástupkyňa,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. I. Fernandes a Â. Seiça Neves, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: W. Mölls a K. Simonsson, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 3. apríla 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 20 prvej zarážky smernice Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladiení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje (Ú. v. ES L 316, s. 21; Mim. vyd. 09/001, s. 206).

- 2 Tento návrh bol predložený v súvislosti s odvolaním podaným Skatteverket (švédsky daňový úrad) na Regeringsrätten s cieľom dosiahnuť potvrdenie predbežného stanoviska Skatterättsnämnden (komisia pre daňové právo) o daňovom režime vzťahujúcom sa na alkohol, ktorý je zložkou vína na varenie.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Článok 20 smernice 92/83 stanovuje:

I - 4220

„Na účely tejto smernice platí, že pojem ‚etanol‘ predstavujú:

— všetky produkty so skutočným obsahom etanolu vyšším ako 1,2 % objemových percent etanolu, ktoré spadajú pod KN kódy 2207 a 2208, aj keď sú tieto produkty čiastočne produktmi spadajúcimi pod iné KN kódy,

...“

4 Článok 27 ods. 1 písm. f) tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty oslobodia produkty podliehajúce tejto smernici od zosúladenej spotrebnej dane za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a čestnej aplikácie týchto oslobodení od daní a na účely ochrany pred daňovými únikmi, pred vyhýbaním sa plateniu daní a pred ich zneužívaním:

...

f) ak sa výrobok používa priamo ako zložka v polotovaroach na výrobu potravín, plnených alebo podobných, za predpokladu, že v žiadnom prípade obsah etanolu neprekročí hodnotu 8,5 litra čistého etanolu na 100 kg výrobku pre čokolády a 5 litrov čistého etanolu pre ostatné výrobky.“

Vnútroštátna právna úprava

- 5 Vo Švédsku zdaňovanie alkoholu a rôznych alkoholických nápojov upravuje zákon (1994:1564) o spotrebnej dani z alkoholu [lagen om alkoholskatt (SFS 1994, č. 1564), ďalej len „LAS“].
- 6 Podľa článku 1 prvého odseku tohto zákona sa spotrebná daň z alkoholu platí z piva, vína a iných kvasených nápojov, medziproduktov a z etanolu vyrobených na vnútroštátnom území, privezených alebo získaných z iného členského štátu Európskej únie alebo dovezených z tretieho štátu.
- 7 Článok 6 LAS stanovuje, že spotrebná daň sa má platiť z tovarov spadajúcich pod položky KN 2207 a KN 2208, ktorých obsah etanolu prevyšuje 1,2 % z objemu, a to i v prípade, že tieto tovary tvoria súčasť tovaru, ktorý spadá pod inú kapitolu kombinovanej nomenklatúry.
- 8 Podľa článku 7 prvého odseku bodu 5 LAS sa však spotrebná daň neplatí z tovarov, ktoré tvoria priamu súčasť potravín, alebo ak sa používajú ako zložka v polotovarych na výrobu potravín, plnených alebo iných, za predpokladu, že obsah etanolu v žiadnom prípade neprekročí hodnotu 8,5 litra čistého etanolu na 100 kg čokoládových výrobkov a 5 litrov čistého etanolu na 100 kg ostatných potravinových výrobkov.

Vec sama a prejudiciálna otázka

- 9 Gourmet Classic Ltd (ďalej len „Gourmet“) so zámerom uviesť na trh vo Švédsku víno na varenie a zistiť, aký daňový režim sa naň bude vzťahovať, požiadal o predbežné stanovisko Skatterättsnämnden.
- 10 Na podporu svojej žiadosti Gourmet uviedol, že na víno na varenie sa vzťahuje oslobodenie podľa článku 27 ods. 1 písm. f) smernice 92/83 a článku 7 prvého odseku bodu 5 LAS.
- 11 V rámci toho istého konania Skatteverket tvrdil, že víno na varenie podlieha spotrebnej dani, ale môže sa naň vzťahovať oslobodenie upravené v článku 7 prvom odseku bode 5 LAS.
- 12 Vo svojom predbežnom stanovisku Skatterättsnämnden dospel k záveru, že napriek tomu, že víno na varenie v zásade podlieha spotrebnej dani, je ako potravinový výrobok oslobodené od tejto dane na základe článku 27 ods. 1 písm. f) smernice 92/83.
- 13 Napriek tomu predseda Skatterättsnämnden vydal rozdielne stanovisko, podľa ktorého sa na víno na varenie nevzťahuje pôsobnosť LAS.
- 14 Skatteverket sa odvolal proti predbežnému stanovisku Skatterättsnämnden na vnútroštátny súd a žiadal, aby tento súd toto stanovisko potvrdil.

- 15 V tejto súvislosti tento súd uvádza, že charakteristikou konania vo veci samej je, že na účely vytvorenia judikatúry v daňovej oblasti môže Skatteverket podať odvolanie proti predbežnému stanovisku Skatterättsnämnden aj vtedy, keď žiada o jeho potvrdenie a aj keď dotknutí účastníci konania toto stanovisko nespochybujú.
- 16 Vo veci samej uvedený súd usudzuje, že na rozhodnutie o odvolaní Skatteverket je potrebné určiť, či víno na varenie obsahuje etanol v zmysle článku 20 prvej zarážky smernice 92/83.
- 17 Za týchto podmienok rozhodol Regeringsrätten prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa alkohol, ktorý tvorí zložku vína na varenie, zaradiť do kategórie etanolu podľa článku 20 prvej zarážky smernice 92/83...?“

O právomoci Súdneho dvora

- 18 Vzhľadom na kontext, v ktorom Regeringsrätten položil prejudiciálnu otázku, treba pripomenúť a spresniť niekoľko zásad týkajúcich sa právomoci Súdneho dvora podľa článku 234 ES.
- 19 Podľa článku 234 druhého a tretieho odseku ES, ak sa v konaní pred vnútroštátnym súdom položí otázka týkajúca sa výkladu Zmluvy ES alebo odvodených aktov prijatých inštitúciami Európskeho spoločenstva, tento súd môže alebo v prípade, že proti

rozhodnutiam tohto súdu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, musí, ak sa domnieva, že rozhodnutie o tomto bode je nevyhnutné na vydanie jeho rozhodnutia, požiadať Súdny dvor, aby o tejto otázke rozhodol (pozri rozsudky z 8. novembra 1990, Gmurzynska-Bscher, C-231/89, Zb. s. I-4003, bod 17, a z 9. februára 1995, Leclerc-Siplec, C-412/93, Zb. s. I-179, bod 9).

- 20 Zámerom článku 234 ES je predísť rozdielnym výkladom práva Spoločenstva, ktoré majú vnútroštátne súdy uplatňovať, a jeho cieľom je za každých okolností zabezpečiť, aby toto právo malo rovnaký účinok vo všetkých členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. januára 1974, Rheinmühlen-Düsseldorf, 166/73, Zb. s. 33, bod 2).
- 21 Podľa ustálenej judikatúry je konanie podľa článku 234 ES nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi (rozsudky z 18. októbra 1990, Dzodzi, C-297/88 a C-197/89, Zb. s. I-3763, bod 33; z 12. marca 1998, Djabali, C-314/96, Zb. s. I-1149, bod 17, a z 5. februára 2004, Schneider, C-380/01, Zb. s. I-1389, bod 20).
- 22 V rámci tejto spolupráce prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý je jediný priamo oboznámený s okolnosťami veci samej a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie, ktoré má vydať, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru (pozri rozsudky zo 16. júla 1992, Meilicke, C-83/91, Zb. s. I-4871, bod 23; Leclerc-Siplec, už citovaný, bod 10, ako aj z 18. marca 2004, Siemens a ARGE Telekom, C-314/01, Zb. s. I-2549, bod 34).
- 23 Povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor založená článkom 234 tretím odsekom ES totiž patrí do oblasti spolupráce zavedenej s cieľom správneho uplatnenia a jednotného výkladu práva Spoločenstva vo všetkých členských štátoch, medzi vnútroštátnymi súdmi pri výkone ich právomoci uplatňovania práva Spoločenstva a Súdnym dvorom. Cieľom tejto povinnosti je najmä predchádzať tomu, aby sa v ktoromkoľvek členskom štáte zavádzala vnútroštátna judikatúra, ktorá nie je v súlade s pravidlami

práva Spoločenstva (pozri rozsudky zo 4. novembra 1997, Parfums Christian Dior, C-337/95, Zb. s. I-6013, bod 25; z 22. februára 2001, Gomes Valente, C-393/98, Zb. s. I-1327, bod 17; zo 4. júna 2002, Lyckeskog, C-99/00, Zb. s. I-4839, bod 14, ako aj z 15. septembra 2005, Intermodal Transports, C-495/03, Zb. s. I-8151, body 29 a 38).

- 24 Preto, ak sa otázky položené vnútroštátnym súdom týkajú výkladu ustanovenia práva Spoločenstva, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudky Meilicke, už citovaný, bod 24; Leclerc-Siplec, už citovaný, bod 11, ako aj z 18. novembra 1999, X a Y, C-200/98, Zb. s. I-8261, bod 19).
- 25 Súdny dvor však rovnako rozhodol, že za výnimočných okolností mu prináleží skúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd na neho obrátil, s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc. Súdny dvor teda odmieta rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Spoločenstva nemá žiaden vzťah k realite alebo predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové alebo právne podklady nevyhnutné na to, aby užitočne zodpovedal otázky, ktoré sú mu položené (pozri rozsudky zo 16. decembra 1981, Foglia, 244/80, Zb. s. 3045, bod 21; z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 39; z 22. januára 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, Zb. s. I-607, bod 19, a Schneider, už citovaný, bod 22).
- 26 Ak totiž zmysel spolupráce, ktorou sa má riadiť výkon úloh určených článkom 234 ES jednak vnútroštátnemu súdu a jednak súdu Spoločenstva, ukladá Súdnemu dvoru povinnosť rešpektovať povinnosti vlastné vnútroštátnemu súdu, zároveň z neho vyplýva, že vnútroštátny súd pri uplatňovaní možnosti umožnenej týmto článkom má brať ohľad na osobitnú úlohu plnenú v tejto oblasti Súdnym dvorom, ktorou je prispieť k výkonu spravodlivosti v členských štátoch a nie podať poradné stanoviská k všeobecným alebo hypotetickým otázkam (pozri rozsudky Foglia, už citovaný, body 18 a 20, ako aj Meilicke, už citovaný, bod 25).

- 27 Čo sa týka konania vo veci samej, Súdny dvor už rozhodol, že v prípade odvolania je cieľom konania pred Regeringsrätten preskúmať zákonnosť stanoviska, ak sa stalo konečným, zaväzuje daňové orgány a slúži ako základ zdanenia, ak v rozsahu, v akom osoba, ktorá požiadala o toto stanovisko, pokračuje v úkone uvedenom v jej žiadosti, a že za týchto okolností sa má hľadiť na Regeringsrätten tak, že vykonáva úlohu súdnej povahy (rozsudok X a Y, už citovaný, bod 17).
- 28 Okolnosť, že Skatteverket navrhuje potvrdenie predbežného stanoviska Skatterättsnämnden, nemá vplyv na súdnu povahu konania vo veci samej.
- 29 Okrem toho vo veci samej vnútroštátny súd kladie Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa výkladu ustanovenia práva Spoločenstva, t. j. článku 20 prvej zarážky smernice 92/83, a domnieva sa, že prejudiciálne rozhodnutie o tomto bode je potrebné na preskúmanie zákonnosti predbežného stanoviska Skatterättsnämnden. Súdny dvor teda nemá zaujať poradné stanovisko k hypotetickej otázke.
- 30 Z rozhodnutia o začatí prejudiciálneho konania vyplýva, že Regeringsrätten má v tomto ohľade plnú rozhodovaciu právomoc, a to nezávisle od návrhov účastníkov konania.
- 31 Okrem toho, keďže proti rozhodnutiam Regeringsrätten nie sú prípustné opravné prostriedky podľa vnútroštátneho práva, tento súd sa musí v súlade s článkom 234 tretím odsekom ES obrátiť na Súdny dvor.
- 32 Ako to je uvedené v bode 23 tohto rozsudku v konaní, akým je konanie vo veci samej, cieľ sledovaný týmto ustanovením môže byť dosiahnutý iba tým, že sa na Súdny dvor podá návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom týmto cieľom je zabezpečiť správne uplatňovanie a jednotný výklad práva Spoločenstva vo všetkých člen-

ských štátoch, ako aj predísť tomu, aby sa v dotknutom členskom štáte zaviedla vnútroštátna judikatúra, ktorá nie je v súlade s pravidlami tohto práva.

- 33 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy Súdny dvor má právomoc odpovedať na otázku položenú Regeringsrätten.

O prejudiciálnej otázke

- 34 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má alkohol tvoriaci zložku vína na varenie zaradiť do kategórie etanolu podľa článku 20 prvej zarážky smernice 92/83.

- 35 V tejto súvislosti aj keď, ako to uvádza vnútroštátny súd, víno na varenie je ako také potravinovým výrobkom, na ktorý sa vzťahuje kapitola 21 kombinovanej nomenklatúry tvoriacej prílohu nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), rovnako platí, že tento potravinový prípravok obsahuje etanol spadajúci pod položky 2207 a 2208 tejto nomenklatúry.

- 36 Vyplýva z toho, že ak obsah etanolu obsiahnutého vo víne na varenie presahuje 1,2 % objemových percent alkoholu, na tento alkohol sa vzťahuje pôsobnosť článku 20 prvej zarážky smernice 92/83.

- 37 Skutočnosť, že víno na varenie sa ako také považuje za potravinový prípravok, nemá vplyv na toto posúdenie.

38 Článok 20 prvá zarážka smernice 92/83 sa totiž uplatňuje aj vtedy, keď výrobky, ktoré patria do pôsobnosti tohto ustanovenia, sú súčasťou výrobku spadajúceho pod inú kapitolu kombinovanej nomenklatúry.

39 Alkohol tvoriaci zložku vína na varenie teda predstavuje, ak jeho obsah etanolu presahuje 1,2 % objemových percent alkoholu, etanol v zmysle článku 20 prvej zarážky smernice 92/83, ktorý podlieha s výhradou oslobodenia upraveného v článku 27 ods. 1 písm. f) tejto smernice zosúladenej spotrebnej dani.

40 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na položenú otázku odpovedať, že alkohol tvoriaci zložku vína na varenie sa má zaradiť, ak jeho obsah etanolu presahuje 1,2 % objemových percent alkoholu, do kategórie etanolu podľa článku 20 prvej zarážky smernice 92/83.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Alkohol tvoriaci zložku vína na varenie sa má zaradiť, ak jeho obsah etanolu presahuje 1,2 % objemových percent alkoholu, do kategórie etanolu podľa

**článku 20 prvej zarážky smernice Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúla-
dení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje.**

Podpisy